

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo _____ **Datum** 25.4.2011

Skupina divadla HaDivadlo **Vaše jméno** Nikola

Demografické údaje o respondentovi

Věk 26 **Pohlaví** Ž

Studium FFMU (slavistika) **Povolání** -----

Poznámky

PŘEPIS ROZHOVORU:

1) Jsi během studia někde zaměstnaná?

Učím na gymnáziu a na univerzitě, samozřejmě v rámci studia.

2) Kolik máš let?

26.

3) Kde v Brně bydlíš?

V centru Brna, na České, kousek od fakulty. Bydlení mi vyhovuje nejvíc, protože můžu večer chodit do divadla a nemusím pak řešit dopravu.

4) Hadivadlo je tvoje nejoblíbenější divadlo?

Nějakou dobu bylo. Před několika lety, když jsem sem jezdila na stáž, tak Hadivadlo bylo moje nejoblíbenější a troufám si říct, že jsem viděla vše, co hráli. Strašně mě překvapilo. První hra, kterou jsem tam viděla byla hra Věc Makropulos, která mě naprosto fascinovala a byla jsem z této hry dojata. Další den jsem tam s kamarádkou opět šla a naprosto mě udivilo, že celé jeviště bylo otočeno na druhou stranu. Když se hrála Věc Makropulos, tak na jevišti byl uprostřed sloup a já jsem si říkala, že pro tuto hru se to hodí, ale pro ostatní by se to asi nehodilo. Další hra byla Ředitelské lože a jeviště bylo opět úplně jinak. Poté jsem viděla hru Fanouš a prostitutka a to bylo zase úplně jiné prostředí, kde jsem seděli na schodech. Mě to strašně fascinovalo. To jak divadlo dokáže využívat své možnosti. Nedokážu říct, které divadlo je nejoblíbenější, ale určitě mám radši komorní, intimnější scény.

5) A dokázala by jsi vysvětlit, proč je máš radši? Souvisí to s nějakým předpisem na oblečení nebo s lidmi, kteří tam chodí?

Ne, oblékání mi nevádí. Přijde mi, že dialog s divákem je lepší, když divák je herci nablízku. Velké scény, velké jeviště zase spějí k tomu, že herci začnou nepřírozeně křičet a jejich gesta jsou přehnaná. Když jsem tedy v menším divadle, tam mám pocit, že jsem náhodným svědkem nějaké události a víc se do představení zapojím, než ve velkých divadlech.

6) Jak jsi říkala, že se ti líbí proměnlivost scény. Líbí se ti celkově prostor Hadivadla, tedy jeho vnitřek, Švanda i Alfapasáž? Co se ti na tomto místě líbí?

Mě se líbí na Hadivadle líbí jeho uvolněná atmosféra. Do Švandy moc nechodím, je tu pro mě moc zakouřeného prostředí. Možná, že kdybych šla s kamarády z představení, tak se tam na chvíli posedíme, nevádí by mi to. Líbí se mi, že se jeviště v Hadivadle neustále mění, že vlastně jeviště přizpůsobují právě hrané hry. Je to neformální a pro mě příjemné prostředí.

7) A jsi zvyklá chodit do Hadivadla s kamarády?

Dříve jsem chodila s kamarády, ale většinou teď již chodím sama. Pro mě je zodpovědnost zvát někoho do divadla, protože když se mu představení nelíbí, tak jsem z toho nervozní. A když jdu sama, tak alespoň zklamání jenom sama sebe. Mě úplně stačí, když jdu do kina nebo do divadla sama, protože to je samo o sobě zážitek a nepotřebuju k sobě nikoho jiného, jako např. když jdu do kavárny. Jsem ráda, když jdu s někým do divadla, ale už delší dobu nikoho nezvu, jsem zvyklá chodit sama. A tím, že do Hadivadla chodí většinou stále stejní lidé, tak je velká pravděpodobnost, že tam nějakou známou osobu potkám. Takže to mi stačí.

8) Jak trávíš svůj volný čas?

Protože mě zajímá kulturní život, chodím často na výstavy např. do Domu Umění. Ráda chodím na různé koncerty, na klasickou hudbu, jazzovou hudbu. Nemusí to být velký koncert, např. když je v kavárně nějaká jazzová kapela. Kromě toho se trochu věnuji umění, tak mě velmi zajímá malířství. Občas si i já jdu něco namalovat. Tančím také swing dance, takže si velmi ráda zajdu i někam zatancovat.

9) Když se zabýváš tancem, tvůj pohled na divadlo musí být ovlivněný nebo se pletu? Všímáš si taneční složky v představení nebo konkrétně vyhledáváš taneční představení např. v Janáčkově divadle?

Ano, chodím. Nedávno jsem byla během měsíce na třech operách. Celkově ten přístup je mi často blízký, jak s tím tancem i hudbou. I ten swing do toho určitě patří, protože swing je uvolněný tanec, který se skládá z improvizace. To samé můžu říct o jazzu. Když mají pouze téma a ně improvizují tancem, tak v tom je to mistrovství, že se dokáží poslouchat navzájem, takže k divadlu to podle mě určitě patří, protože je tam v podstatě to samé. Když se ten soubor dokáže poslouchat a vnímat navzájem. Nemusí umět ani všechny texty úplně do poslední slova, každý pohyb nemusí mít naučený, ale je potřeba, aby to herci prožívali. Když mají nějaké téma, tak je v něm vždycky nějaká improvizace. Člověk, který to prožívá doopravdy, jako například v tom jazzu, tak to uvidíme i v divadle. Co se týče malování a malby, náš pan mistr nás učil, že když kreslíme, tak nemusíme malovat nejdříve jedno oko, pak druhé, dokonale nakreslit ruku, nohu, ale že máme mít celkovou představu o obraze, který chceme nakreslit. Nejdříve musíme mít plochy a pak z toho vycházet. Důležité je, aby to nakonec dohromady dávalo smysl. K divadlu to také patří. Divadlo se skládá ze scén, které občas dohromady nedávají žádný smysl, i když sami o sobě jsou dokonalé. Takže když jdu do divadla, to vše tam shledávám. Improvizaci, pocity, celkové pochopení představení, nejen přesně dané pokyny od režiséra atd.

10) Do jakých divadel ještě chodíš?

Do Reduty, Divadla U stolu, do Husy na provázku. V MdB jsem byla na jedné komedii, ale přišla mi hodně komerčně udělaná. Byla jsem samozřejmě v Mahence, ale po Strakonickém dudákovi už jsem tam nešla. Ještě bych tam ale chtěla zajít na Richarda III. a Revizora. Jsem zvědavá na materiál, který si vybrali a s kterým pracovali. Např. do Hadivadla už nechci jít, když mě tak strašně zklamalo. Nechodím vyloženě do oblíbeného divadla, ale spíše na oblíbeného režiséra nebo herce. Ráda chodím na Mikuláška, to je můj oblíbený režisér. Když vím, že má nějakou premiéru, tak je mi jedno jestli je to v Huse nebo v Redutě. Pro mě je Mikulášek zárukou kvality. Ráda sleduji hereckou tvorbu J. Vyorálka. Jeho Hamlet v Huse je můj oblíbený. I ostatní díla, které jsem s ním viděla na mě velice silně působily.

11) Pamatuješ si nějaké představení ve kterém hrál Vyorálek v Hadivadle?

Tam jsem ho neviděla. Já jsem nevěděla, že tam hraje. Tak to se určitě na něj půjdu podívat.

12) Je v Hadivadle nějaký umělec, kterého takto sleduješ i v jiných divadlech nebo ve filmech?

Nevzpomenu si teď na jméno, ale mám moc ráda herečku, která před několika lety dostudovala JAMU, občas hostuje i v Redutě a hraje právě i v Hadivadle.

13) A v jakých rolích hraje?

Ve Věci Makropulos hraje dceru. Také mám ráda herečku, která hraje v představení Ucho. V Hadivadle je celkově herecký soubor velmi silný, bohužel si ale skoro vůbec nepamatuji jména herců.

14) Takže více se orientuješ mezi režiséry?

Svým způsobem ano. Ale ještě k těm hercům. Když jsem byla v Mahence, tak se mi z řekněme 30ti herců nelíbil nikdo nebo maximálně 1 herec. Ale když jsem byla v Hadivadle tak všichni byli vynikající. Pro mě je důležitý tento poměr a fakt, že v Hadivadle je soubor velice silný, jak jsem se již zmínila.

15) Řekla by jsi, že Hadivadlo má nějaké specifikum, které ho vymezuje od ostatních divadel, jak už od velkých tak malých scén?

Určitě cítím rozdíly, každé divadlo ho má. Nikdy si Hadivadlo nespletu např. s Buranteatrem, s Divadlem U stolu a s těmi menšími. Hadivadlo má svůj styl, svoji zvláštní atmosféru. Ale zrovna teď nedokážu říct nějaké specifikum, je to spíše o pocitu. Je to prostě Hadivadlo! Dokážou překvapit.

16) Podle čeho vybíráš na jaké představení půjdeš? Čteš si recenze, pozoruješ plakáty, internet a nebo tím, že chodíš pravidelně do divadla to sleduješ?

Např. když ještě Buranteatr byl na Dobrovského, tak jsem tam byla často, protože to bylo kousek od mého domu. Takže když jsem šla třeba do knihkupectví na stejné ulici a zjistila jsem, že za 5 min začíná nějaké zajímavé představení, tak jsem tam šla. Takže tohle byla náhoda. Nejspíš vybírám podle hry a autora. Třeba mám oblíbená divadla, ale nepůjdu tam, protože mě repertoár zrovna nezaujme a vím dopředu, že rozhodně nepůjdu na úplně blbou komedii, kde je nějaký nevěrný manžel a milenec, jako třeba představení Dokonalá svatba. Samozřejmě i občas něco takového vidím, ale vybírám si spíše podle toho, že se uvádí nějaká nová hra nějakého autora, kterého buď znám nebo ne.

17) Viděla jsi u nás nějaké dobré představení nebo představení, které by tě něčím překvapilo na základě ruské literatury?

Viděla jsem Kníže Myškin je idiot. Úplně ne 100% se mi tohle představení líbilo, ale měla jsem z něj příjemný pocit. Spíše mě vždycky zajímá, jak lidé vnímají Rusko a ruskou duši. Takže mě třeba zajímalo, jak udělají Revizora, jak ho vyobrazí. Nebo na představení Mistr a Markétka jsem ze začátku nechtěla jít, protože jsem slyšela hodně zklamání, ale pak jsem se rozhodla že půjdu z důvodu, že je to také právě od ruského autora. Byly tam pár věcí, které mě zaujaly, ale dle mého názoru se tohle představení moc nepovedlo.

18) Takže nenašli ruskou duši?

Nešlo o ruskou duši, spíš špatný herecký výkon. Sice se našlo pár lidí, kteří byli fajn. Mě se zde líbily jednoduché, ale silné věci. Např. když otočili jeviště. Po přestávce začíná představení příchodem lidí na jeviště. Lidé tím pádem museli na jevišti stát, takže se vlastně zúčastnili představení. Z toho můžeme cítit svoje přispění inscenaci, když cca. 20 minut tam stojíte, tak z toho máte úplně jiný pocit. Ještě se mi líbilo, že všichni kdo jsou na jevišti žijí svým životem. Třeba Bachtin psal o polyfonii u Dostojevského, což ovlivnilo celou ruskou kulturu. Mnoho samostatných hlasů z této polyfonie bylo právě obsaženo v představení Mistr a Markétka, kde postavy žily svoje vlastní životy.

19) Vybíráš si představení i dlouho dopředu? Vyhlídneš si představení, které se bude hrát až za nějakou dobu a koupíš si na něj lístek?

Občas se to stane, když se na nějaké představení těším, většinou na premiéru, třeba od Mikuláška. Ale nerada to dělám, protože když něco plánujeme dopředu, tak to pak nemusí vyjít. Ale jak jsem již poznala, tak v Brně je o divadlo velký zájem, že se vyplatí kupovat si lístky dopředu, alespoň pár dní předem. U mě je ale problém, že já nikdy nevím, kdy mám volný večer. A když jsem ho jednou měla, tak jsem chodila od jednoho divadla k druhému a nemohla jsem najít nic volného, tak jsem nakonec myslím skončila na baletu v Janáčkově divadle. Opravdu jsem zkusila skoro všechna divadla; Redutu, Husu, Hadivadlo, ale nic. Tímhle jsem pochopila, že musím mít lístky koupené dopředu nebo rezervovány.

20) Spojuješ někdy divadlo i s nějakou jinou společenskou událostí? Měníš nějak svoji vizáž před návštěvou divadla, organizuješ párty s přáteli, která bude po divadle?

Řekla bych, že se v civilu oblékám docela slušně, takže i když nemám v plánu jít do divadla, stejně bych do nějakého mohla zajít. Mám ráda svobodu a pocit toho, že si můžu vybrat, kam jít. Kromě toho stejně nejvíce chodím do divadel, kde po mě nějaké večerní šaty nevyžadují. Také je výhoda, že od všech divadel bydlím docela kousek, tak si vždy můžu zajít domů a převléci se.

21) Všimáš si v divadlech lidí? Co mají na sobě, jak na představení reagují apod.?

Ano, to mě velmi zajímá. Když jsem poprvé na představení tak mě ale nic nezajímá a nikoho nevnímám. Ale když představení vidím podruhé nebo je to špatné představení, tak začínám sledovat ostatní lidi. Protože to, co je na jevišti je falešné, ale to, co je v hledišti je skutečné. Takže někdo spí, někdo to prožívá, zkrátka mě reakce diváků zajímá. Když mě to nemůžou dát na jevišti, tak to začínám hledat jinde.

22) Jak jsi mluvila o Věci Makropulos, dalo by se zde mluvit o Tvém nejsilnějším divadelním zážitku spojeným s Hadivadlem?

Možná že i ano. Na tomto představení jsem byla 3x. Mě se líbilo nejen to, jak je to udělané, ale pro mě to bylo jako dokonale udělaný obraz. Ať se jedná o kostýmy nebo o scénu, která vypadala jako udělaná podle obrázků. Možná, že je to jenom můj pohled, ale vypadalo to tak. Prostě obraz, který najednou ožil.

22) Když jsi zklamaná z představení, jak se to projevuje, jaké máš pocity?

Cítím se špatně, mám špatnou náladu, je mi líto času a věnovaných emocí, když se na představení těším. Občas se i naštvu, když je to představení opravdu hrozné jako např. Zapomenuté světlo. Z toho jsem byla opravdu naštvaná, že si tohle herci můžou dovolit. Přišli na ně lidé, kteří obětovali svůj čas a herci si užívají jenom sami sebe, neužívají si divadla. Nemám vůbec ráda, když si herci neváží svých diváků.

23) Které představení se ti v Hadivadle vyloženě nelíbily?

Nelíbila se mi Ředitelská lóže a jedna studiová věc, ve které hrály dvě herečky a něco řeší. Moc si tu hru ani nepamatuji.